

1 וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב / בְּאֶרֶץ מִגְדֵּי אָבִיו / בְּאֶרֶץ כְּנַעַן: /
 2 אָלֶּהָ | תְּלִדוֹת יַעֲקֹב / יוֹסֵף / בֶּן-שִׁבְעַת-עָשָׂרָה שָׁנָה
 הָיָה רֵעָה אֶת-אָחִיו בְּצֹאן / וְהוּא זָעִיר / אֶת-בְּנֵי בְלָהָה
 / וְאֶת-בְּנֵי זְלֵפָה זְשׁוּי אָבִיו / וַיָּבֵא יוֹסֵף / אֶת-הַבָּתָּם
 רֵעָה אֶל-אֲבִיהֶם: / 3 וַיִּשְׂרְאֵל / אֶהָב אֶת-יוֹסֵף
 מִכָּל-בְּנָיו / כִּי-בֶן-זִקְנִים הוּא לוֹ / וַעֲשֵׂה לוֹ פְתִילֹת
 פָּסִים: / 4 Second Aliyah וַיֵּרְאוּ אָחִיו / כִּי-אֵתּוֹ / אֶהָב אֲבִיהֶם
 מִכָּל-אָחִיו / וַיִּשְׂנְאוּ אֹתוֹ / וְלֹא יָכְלוּ דַבְּרוֹ לְשָׂלָם: /
 5 וַיַּחְזְלֵם יוֹסֵף זָלֹם / וַיִּגִּד לְאָחִיו / וַיּוֹסְפוּ עוֹד שָׂנְאָה
 אֹתוֹ: / 6 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם / שְׂמֹעוּ-נָא / הַחֲלוּם הַזֶּה אֲשֶׁר
 חָלַמְתִּי: / 7 וְהִנֵּה / אֲנִיחֲנוּ / מֵאֱלֹמִים אֱלֹמִים בְּתוֹךְ
 הַשָּׂדֶה / וְהִנֵּה / קָמָה אֲלַמְתִּי וְגַם-זָבְבָה / וְהִנֵּה
 תִּסְבְּיָנָה אֲלַמְתֵיכֶם / וְהִשְׁתַּחֲוִיָּן לְאֲלַמְתִּי: / Third Aliyah
 8 וַיֹּאמְרוּ לוֹ אָחִיו / הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ / אִם-מִשׁוֹל
 תִּמְשָׁל בָּנוּ / וַיּוֹסְפוּ עוֹד שָׂנְאָה אֹתוֹ / עַל-חֲלֹמְתוֹ
 וְעַל-דִּבְרָיו: / 9 וַיַּחְזְלֵם עוֹד זָלֹם אַחֵר / וַיִּסְפֹּר אֹתוֹ
 לְאָחִיו וַיֹּאמֶר / הִנֵּה חֲלֹמְתִי זָלֹם עוֹד / וְהִנֵּה /
 הַשָּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ / וְאַחַד עָשָׂר כּוֹכָבִים / מִשְׁתַּחֲוִיִּים לִי: /
 10 וַיִּסְפֹּר אֶל-אָבִיו וְאֶל-אָחִיו / וַיִּגְעַר-בּוֹ אָבִיו / וַיֹּאמֶר
 לוֹ / מָה / הַחֲלוּם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלַמְתָּ / הֲבֹא זָבוּא / אֲנִי
 וְאִמִּי וְאָחִיקָ / לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אֶרְצָה: / 11 וַיִּקְנְאוּ-בּוֹ
 אָחִיו / וְאָבִיו שָׁמַר אֶת-הַדְּבָר: / Fourth Aliyah 12 וַיִּלְכוּ אָחִיו

/ לְרַעוּת / אֶת-צֹאן אָבִיהֶם בְּשִׁכְמָם: / ¹³ / וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל /
 / אֶל-יוֹסֵף / הֲלוֹא אֲזִיקָה רַעִים בְּשִׁכְמָם / לָכֵה וְאֲשִׁלְּזֹנֶה /
 / אֲלֵיהֶם / וַיֹּאמֶר לוֹ הַגִּנֵּנִי: / ¹⁴ / וַיֹּאמֶר לוֹ / לָךְ-צֹאן רֵאָה /
 / אֶת-שְׂלֹמֶם אֲזִיקָה וְאֶת-שְׂלֹמֶם הַצֹּאן / וְהִשְׁבֵּנִי דָבָר /
 / וַיִּשְׁלְזֶהוּ מֵעַמְקֵי זֹבְרוֹן / וַיָּבֵא שִׁכְמָה: / ¹⁵ / וַיִּמְצְאֵהוּ /
 / אִישׁ / וְהִגִּידָה תַעֲהָ בַשָּׂדֶה / וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ / לֵאמֹר /
 / מַה-תִּבְבְּקֶשׁ: / ¹⁶ / וַיֹּאמֶר / אֶת-אֲזִי אֲנִכִּי מִבִּקְשׁ /
 / הַגִּידָה-צֹאן לִי / אֵיפֹה הֵם רַעִים: / ¹⁷ / וַיֹּאמֶר הָאִישׁ גָּסְעוּ /
 / מִיָּדָה / כִּי שָׁמַעְתִּי אֲמָרִים / גָּלְכָה דַתִּינָה / וַיִּלְךָ יוֹסֵף /
 / אֲזַר אֲזִיו / וַיִּמְצְאֵם בְּדַתָּן: /

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען אלה
 תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את
 אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה
 נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל
 אביהם וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים
 הוא לו ועשה לו כתנת פסים ויראו אחיו כי אתו אהב
 אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו
 לשלם ויזלם יוסף זלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא
 אתו ויאמר אליהם שמעו נא הזלום הזה אשר
 זלמתי והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה
 והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם
 ותשתחוין לאלמתי ויאמרו לו אחיו המלך תמלך
 עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על
 זלמתיו ועל דבריו ויזלם עוד זלום אחר ויספר אתו
 לאחיו ויאמר הנה זלמתי זלום עוד והנה השמש
 והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי ויספר אל
 אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה הזלום
 הזה אשר זלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחייך
 להשתחוות לך ארצה ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את
 הדבר וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם
 בשכם ויאמר ישראל אל יוסף הלוא אחייך רעים
 בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני ויאמר לו
 לך נא ראה את שלום אחייך ואת שלום הצאן והשבני

דבר וישׁלֹזֶהוּ מֵעֵמֶק חֲבֵרוֹן וַיֵּבֵא שׁוֹכְמָה וַיִּמְצְאוּהוּ
אִישׁ וְהִנֵּה תַעֲהָה בְשׂוּדָה וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר מַה
תִּבְקֹשׁ וַיֹּאמֶר אֶת אֲזוּי אֲנֹכִי מִבְּקֹשׁ הַגִּידָה נָא לִי אֵיפֹה
הֵם רַעִים וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נָסְעוּ מִזֶּה כִּי שִׁמְעֹתִי אֹמְרִים
נָלְכָה דַתִּינָה וַיִּלְךְ יוֹסֵף אֲחִיר אֲזוּיו וַיִּמְצְאוּם בְּדַתָּן